

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Kamal Qureshi, hvis hr. Kamal Qureshi hører efter, hvilke andre kriterier end dem, der bruges i dag, hr. Kamal Qureshi gerne vil have, der skal være for at tildele dansk statsborgerskab, fordi sådan som jeg hører det, siger hr. Kamal Qureshi, at han bare vil have, at flere får dansk statsborgerskab, men det er vel ikke et mål i sig selv.

Kl. 10.20

Derfor kunne jeg godt tænke mig, om hr. Kamal Qureshi kunne fortælle, hvad det er for nogle kriterier ud over dem, vi har i dag, der skal gælde for at få dansk statsborgerskab.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg tror, man skal have været her lidt længere i Folketinget for at kunne forstå, at noget af det her med, at man stiller spørgsmål, egentlig ikke er ment som spørgsmål, men jeg skal da gerne sige, at det her ikke bare handler om, at flere skal have statsborgerskab.

Det her handler om, at der kommer masser af mennesker til det her samfund, som vi mener bidrager, og som gerne vil være en del af det her samfund, som gerne vil bidrage til fællesskabet, og de skal kunne få statsborgerskab på en markant anderledes måde end den, som regeringens cirkulære lægger op til, som rent faktisk har en slags logeagtig logik, hvor det at kunne få statsborgerskab er noget med, at man skal igennem en masse prøver, og så på et eller andet tidspunkt får man et eller andet emblem, der siger, at man er anerkendt.

Det er ikke den logik, som jeg har. Den logik, jeg har, er, at vi skal bruge statsborgerskabet aktivt til at kunne få personer til at deltage i det danske fællesskab.

Det er klart, at det, hr. Eyvind Vesselbo efter-spørger, vil blive tydeliggjort, i det øjeblik vi vil prøve at samle de personer, vi gerne vil tildele statsborgerskab, og derved også vise, hvad det er for nogle mennesker, hvad det er for nogle personer, som vi gerne vil tildele statsborgerskab.

I realiteten er det jo det samme svar til fru Else Theill Sørensen, nemlig at i det øjeblik, vi begynder at arbejde i retning af at prøve at samle de mange personer, som vi rent faktisk mener burde få statsborgerskab, vil fru Else Theill Sørensen også se, hvor mange mennesker som har lyst til det.

Det kan godt være, der så er nogle af dem, der ikke vil have lyst til at få deres sag behandlet herinde, fordi det gør dem personligt udsat, men vi vil prøve at undersøge, om der er nogle, som har lyst til at få deres sag afprøvet herinde, og vil benytte vores parlamentariske mulighed for at få deres indfødsretsansøgning behandlet i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu fik jeg jo ikke helt svar på mit spørgsmål, for grunden til, jeg spurgte om nogle kriterier, var jo, at jeg kunne forstå på hr. Kamal Qureshi, at hr. Kamal Qureshi var utilfreds med den måde, det var foregået på. Så er det, jeg siger til mig selv, at så må hr. Kamal Qureshi jo have tænkt nogle andre tanker, have nogle andre måder at gøre det på, have nogle andre kriterier.

Så kunne man måske have forhandlet om de ting, men når hr. Kamal Qureshi ikke engang her fra talerstolen kan sige, hvad det er for nogle kriterier, er det jo søreme svært at have med det at gøre.

Så vil jeg også spørge hr. Kamal Qureshi: Er det sådan, at man kun kan blive en del af det danske samfund, hvis man er dansk statsborger? Jeg synes, at jeg på det, hr. Kamal Qureshi sagde, forstod, at for at blive en del af det danske samfund er man nødt til at være dansk statsborger. Sådan hørte jeg det, men man kan jo demtere det.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at for at blive en del af det danske samfund skal man have statsborgerskab. Jeg siger, at for at vi kan sige til de her folk, at vi gerne vil have dem med i det her fællesskab, skal de da søreme have de samme rettigheder, som vi andre har.

Det nytter da ikke noget, at vi siger, de skal være med i fællesskabet, men de har altså ikke de samme rettigheder, som alle vi andre har. Det er da en fuldstændig urimelig måde at have fællesskab på. Sådan definerer jeg altså ikke et fællesskab. I et fællesskab behandler man hinanden ligeværdigt.

Det er klart, der er forskel på folk, der bor til fremleje, og folk, som har lejekontrakt på den lejlighed, de bor i. I det øjeblik, man bliver statsborger i Danmark, er éns tilknytning til Danmark selvfølgelig større, så er éns lyst til at bidrage til fællesskabet, lyst til at gøre noget ekstra